

3. Національна система вертикальних зв'язків між «освітою», «наукою» і «діяння інновацій» в аграрному виші забезпечується ефективною системою горизонтальних зв'язків між його структурними підрозділами (найважливішою ланкою тут виступають випускні кафедри). Цьому має сприяти держава і внутрішній інноваційно-інформаційний клімат самого аграрного вишу

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Барбаш В.А., Бояринова К. О. Інноваційне середовище на базі університету дослідницького типу. URL : http://www.ubuv.gov.ua/e-journals/PSPE/20082/Boyarinova_208208.htm.

УДК 342.5|.6-027.555(477)

В.І. ЛОБУНЕЦЬ, канд. екон. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

ОСНОВНІ НАПРЯМИ РЕФОРМУВАННЯ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ В УКРАЇНІ

Визначено основні аспекти щодо реформування публічного управління в Україні. Актуалізовано на потребі зміни адміністративного та політичного устрою країни. Проведено аналіз ряду законодавчих актів, які забезпечують правові основи процесу децентралізації публічної влади. Обґрунтовано перелік завдань, орієнтованих на європейські принципи публічного управління, вирішення яких дозволить підвищити ефективність публічної влади в Україні, забезпечити якість публічних послуг, забезпечити сталий розвиток територіальних громад. Окремлено важливі складові механізму публічного адміністрування направлено на ефективне реформування публічного управління в Україні.

Ключові слова: публічне управління, децентралізація, реформування публічної влади.

Розвиток України як правової держави вимагає системних змін у сфері публічного управління. Запроваджувана нині реформа децентралізації публічної влади направлена на підвищення ефективності публічного управління та покращення якості публічних послуг. Серед основних завдань реформи стоїть зміна функцій публічного управління, його удосконалення шляхом кардинальних змін у всій владній структурі. Масштаб запланованих змін в системі публічного управління вимагає їх детального осмислення та опрацювання.

Дискусії щодо проблематики проведення реформи у сфері публічного управління тривають вже десятирок років. Дослідженням цієї проблеми займаються ряд відомих вчених Т. Білозерська, О. Бориславська, Ю. Ганущак, В. Козак, В. Козуб, Ю. Ковбасюк, О. Петроє, О. Пухкал та інші. Вважаємо логічним, враховуючи їх досвід та наукові доробки, систематизувати основні напрями реформування публічного управління в Україні та розкрити власне бачення шляхів прискорення та оптимізації реформи публічної влади.

Історичні події у 2013-2014 рр. не лише визначили напрям інтеграційних змін в економіці України, але й виявили критичний стан української державності та потребу корінних змін у політичному устрої держави. Нині зроблено ряд кроків на шляху до реформування публічної влади, зокрема, проводиться адміністративна реформа, змінюється територіальний устрій держави, відбуваються зміни у сфері місцевого самоврядування. Реалізація адміністративно-територіальної реформи забезпечується прийняттям законодавчих актів, направлених на правову підтримку проведення децентралізації у владних структурах з розширенням повноважень місцевого самоврядування. Так прийняття та введення в дію Законів України «Про добровільне об'єднання територіальних громад» [1], «Про співробітництво територіальних громад» [2] мало методичну підтримку шляхом видання методичних рекомендацій з переліком заходів для практичного застосування положень вказаних законів. Це дозволило суттєво зменшити проблемні питання щодо практики створення спроможних територіальних громад, оформлення договору про їх співробітництво, форми реєстрації й т. ін.

За ініціати́ви Президента України було внесено зміни до Конституції, які стосувалися децентралізації державної влади та розширення повноважень місцевого самоврядування. Законодавчо закріпленими змінами до Конституції України визначено громаду як первинну територіальну одиницю України, відмінено посаду голови державної адміністрації та передано владу органам місцевого самоврядування. Змінами забезпечено фінансове та матеріальне підґрунтя функціонування органів місцевого самоврядування та територіальних громад в розпорядженні яких переходять всі матеріальні об'єкти, що є у комунальній власності й знаходиться у володінні громади. Визначено перелік податків та зборів, що формують дохідну частину місцевих бюджетів та забезпечують їх видатки, а також сформовано перелік повноважень органів місцевого самоврядування та введено інститут префектів, на який покладено серед іншого функцію контролю.

Заслуговує на увагу законодавчо закріплений підхід до розподілу повноважень в структурі органів місцевого самоврядування на основі принципу субсидіарності, як одного з базових, внесених до Європейської хартії місцевого самоврядування. Саме адаптація до європейських стандартів публічного управління лежить в основі проведення реформи в Україні [3].

Серед основних завдань, на вирішення яких має бути направлена реформа у сфері публічного управління, зорієнтована на європейські цінності, є наступні:

- формування основних понять, функцій, принципів діяльності місцевих органів влади;
- впровадження принципу субсидіарності щодо розподілу повноважень, прав та обов'язків органів місцевого самоврядування;
- зростання якості публічних послуг органів державної влади, в тому числі шляхом використання сучасних інформаційних систем та технологій;
- забезпечення соціально-економічного розвитку територій на основі сталості, що підвищить добробут населення України, посилить довіру людей до органів державного управління;
- налагодження тісного взаємозв'язку між органами влади та суспільно-громадськими структурами із залученням останніх до процесу управління територіальними громадами, що суттєво підвищить активність суспільства та особисті інтереси людей до майбутнього власних громад [4].

Вважаємо логічною думку, що ефективному проведенню вітчизняної реформи у сфері публічного управління сприятиме впровадження сучасних європейських механізмів публічного адміністрування [5]. Це надасть можливість оптимізувати українську модель публічної влади, сформувати раціональну структуру органів виконавчої влади, в тому числі органів місцевого самоврядування, наділити їх повноваженнями, які дозволять розширити перелік якісних та доступних управлінських послуг, забезпечити сприятливі умови для розвитку об'єднаних територіальних громад та створити професійно зорієнтовану публічну службу, що сприятиме партнерській співпраці управлінських органів та населення.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Про добровільне об'єднання територіальних громад: Закон України від 05.02.2015 р. № 157-VIII. URL. <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/157-19>.
2. Про співробітництво територіальних громад: Закон України від 17.06.2014 р. № 1508-15. URL. <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1508-18>.
3. Білозерська Т.О. Реформування публічної адміністрації в Україні як крок до європейської інтеграції. Форум права. 2007. №. 2. С. 11-19.
4. Козуб В.П. Трансформація системи публічного адміністрування на основі інструментарію адміністративної реформи. Державне будівництво: електрон. наук. фах. вид. 2010. № 2. URL. <http://www.kbuara.kharkov.ua/e-book/db/2010-2/doc/1/05.pdf>
5. Козак В. Стратегічні аспекти реформування публічного управління в Україні в умовах децентралізації. Державне управління та місцеве самоврядування. 2017. Вип. 1(32). С 27-34. URL. [http://www.dridu.dp.ua/vidavnictvo/2017/2017_01\(32\)/6.pdf](http://www.dridu.dp.ua/vidavnictvo/2017/2017_01(32)/6.pdf).